

קריאת התורה לפרשת השבוע - אחרי מות באדיבות אתר 'אחינו' - הבית של הצעירים המתחזקים לייעוץ והכוונה: 1800-20-18-18

מכל חטאתיכם לפני' תטהרו: לא. שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם: לב. וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הכהן בגדי הקדש: לג. וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: לד. והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה יעש כאשר צוה' את משה:

[פרק י"א. א. וידברה' אל משה לאמר: ב. דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה' לאמר: ג. איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: ד. ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכנה' דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: ה. למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו וזבחי שלמים ליהוה אותם: ו. וזרק הכהן את הדם על מזבחה' פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: ז. ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשערים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדורותם:

[פרק י"א. ח. ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח: ט. ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אותו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: י. ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכילת את הדם והכרתי אתה מקרב עמי: יא. כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: יב. על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם: יג. ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל וישפך את דמו וכסהו בעפר: יד. כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: טו. וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באורח ובגר וכבש בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר: טז. ואם לא יכבש ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: [פרק י"א. א. וידברה' אל משה לאמר: ב. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני'אלקים: ג. כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיכם לא תלכו: ד. את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני'אלקים: ה. ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני':

[פרק י"ח. א. איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני': ב. ערות אביו וערות אמו לא תגלה אמה הוא לא תגלה ערותה: ג. ערות אשת אביו לא תגלה ערות אביו הוא: ד. ערות אחותך בת אביו או בת אמה מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותך: ה. ערות בת בנה או בת בתך לא תגלה ערותך כי ערותך הנה: ו. ערות בת אשת אביו מולדת אביו אחותך הוא לא תגלה ערותה: ז. ערות אחות אביו לא תגלה שאר אביו הוא: ח. ערות

[פרק ט"ז. א. וידברה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני' וימתו: ב. ויאמרה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: ג. בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: ד. כתנת בד קדש ולבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבגט בד יחגר ובמזנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: ה. ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: ו. והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ז. ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני' פתח אהל מועד: ח. ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: ט. והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: י. והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני' לכפר עליו לשלח אותו לעזאזל המדברה: יא. והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: יב. ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפניה' ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: יג. ונתן את הקטרת על האש לפני' וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: יד. ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת וזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: טו. ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אותו על הכפרת ולפני הכפרת: טז. וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: יז. וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל:

[פרק ט"ז. יח. ויצא אל המזבח אשר לפני' וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: יט. והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: כ. וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: כא. וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: כב. ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר: כג. ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הכהן אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: כד. ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם:

[פרק ט"ז. כה. ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה: כו. והמשלח את השעיר לעזאזל יכבש בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: כז. ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עורתם ואת בשרם ואת פרשם: כח. והשרף אתם יכבש בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: כט. והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האורח והגר הגר בתוכם: ל. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם

הפסוק לפרשת השבוע אתרי מות

א. הנני שלח מלאכי ופנה הדרך לפני ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבאות: ב. ומי מכלכל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא באש מצרף וכברית מכבסים: ג. וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם בזהב וכסף והיו לידוד מגישי מנחה בצדקה: ד. וערבה לידוד מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות: ה. וקרבת אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר ה' צבאות: ו. כי אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כלייתם: ז. למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר ה' צבאות ואמרתם במה נשוב: ח. היקבע אדם אלקים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה: ט. במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו: י. הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די: יא. וגערתי לכם באכל ולא ישתת לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר ה' צבאות: יב. ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר ה' צבאות: יג. חזקו עלי דבריכם אמר ה' ואמרתם מה נדברנו עליך: יד. אמרתם שוא עבד אלקים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני ה' צבאות: טו. ועתה אנחנו מאשרים ודים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלקים וימלטו: טז. אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחשבי שמו: יז. והיו לי אמר ה' צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו: יח. ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלקים לאשר לא עבדו: יט. כי הנה היום בא בער פתגור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר ה' צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: כ. ונרחק לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: כא. ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר ה' צבאות: כב. זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים: כג. הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא: כד. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרס:

אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: יד. ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא: טו. ערות בלתיך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערוה: טז. ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא: יז. ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערוה שארה הנה זמה הוא: יח. ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערוה עליה בחייה: יט. ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערוה: כ. ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: כא. ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אניה:

[פרק יח] כב. ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: כג. ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: כד. אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: כה. ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה: כו. ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוכם: כז. כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: כח. ולא תקיא הארץ אתכם בטמאתם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: כט. כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם: ל. ושמרתם את משמרותי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אניה' אלקיכם: